

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΣ ΕΝΑΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ

1946

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ"

39 — ΤΣΩΡΤΣΙΑ — 39

ΑΘΗΝΑΙ

ΨΕΥΤΙΕΣ

Θὰ τὸ πιστέψω τὸ ἄθρασύ, τ' ἀνείπωτο τὸ ψέμμα!
 Στὰ μάτια σου ποὺ λάμπανε στὴν τύχη θ' ἀντικρούσω
 φλόγα μικρὴ καὶ μυστικὴ, ποὺ φούντωσε γιὰ μένα,
 καὶ στὰ χλωμὰ τὰ χέρια σου τρεμούλιασμα θὰ χύσω,
 τρεμούλιασμα παράξενο καὶ ψεύτικο — ὠϊμένα!

Πρέπει τ' ἀνείπωτο νὰ πῶ!
 Ψεύτικο τὸ τρεμούλιασμα καὶ ψεύτικη κι' ἡ λάμψη
 κι' ὁ ψεύτης εἰμ' ἐγώ!

|1932; |

ΣΟΝΕΤΤΑ

1.

Καὶ Σοῦεipa μεθυσμένος ἀπ' τὴ σκέψη
 ποὺ ξάφνου φούντωσε — χαρά! — βαθειά μου
 κι' ἔχυνε κύματα μέσ' στὴ μιλιὰ μου
 περήφανα: — Ποτὲ νὰ βασιλέψει

κι' οὔτε στεφάνι ἀθάνατο νὰ δρέψει
 θὰ μπόρειε Αὐτός, ἂν μέσα στὴ ματιά μου
 δὲν καθρεφτίζονταν, καὶ στὴ λαλιά μου
 δὲν σχηματίζονταν γιὰ κάθε βλέψη

τὸ θεῖο Σου κι' ἡ θεία ἀποστολή Του:
 τὸ σῶμα τοῦ μονάκριβου ΘΕΟΥ.
 Στὰ σκόπη θᾶσβυνε τῆς φυλακῆς

τῆς ἄγνωστης οἰκιρὰ, κ' ἡ δύναμή ΤΟΥ
 θὰ χάνονταν σιτοὺς τάφους τοῦ καιροῦ.
 Μ' ἄστραφα ΕΓΩ τοῦ ΘΕΙΟΥ Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ!

[1934 - 1935 |

2.

Χαμένος πέφτω μὲ λυγμοὺς μπροστά Σου:
 — Δόξα! — φωνάζω — δόξα σὶδὸ ΘΕΟ!
 Νὰ λάμπει πῶς ΤΟΝ εἶδα καθαρό
 μέσα στὴν ἄχραντη τὴν ὠμορφιά Σου!

ΑΥΤΟΣ χαμογελά μου στή ματιά Σου
 και τή λευκή τή σάρκα Σου θωροῶ
 τοῦ ΕΝΟΣ αὐτοῦ μονάκριβον ἀνθό :
 Μοναδικὸ τραγοῦδι Του ἢ μιλιὰ Σου !

Μὲ τὴν περιπαιχιά Σου ΑΥΤΟΣ χορεύει
 κ' εἰν' ἡ ψυχὴ Σου ὁ ΚΥΡΙΟΣ — ΑΥΤΟΣ
 ποῦ μὲ διατάζει μπρὸς Σου νὰ λυγίσω.

Ἄπο τὴν ὑπαρξή μου — μοῦ γυρεύει
 τὸ ΠΑΝ... Κ' εἶσι στὰ πόδια Σου χλωμὸς
 τὸν ἐαντιό μου ὀλόκληρο θὰ χύσω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Σχεδίασμα τοῦ Δημ. Καπετανάκη